

hjemsendes. Saa faar Vælgerne da noget, saa faar Skatteyderne noget, men paa den Maade, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard opfører sig, faar de jo ikke en Stump, det varer lang, lang Tid, før der kan blive Tale om noget som helst. Det, det ærede Medlem kommer med, er Veksler paa Fremtiden, og de er efter et bekendt gammelt Digt ikke ret meget værd.

Vi fik af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard visse Oplysninger om, hvordan man fra Venstres Side tænker sig at gaa frem. Vi fik at vide, at det nytter ikke at sige, at de sociale Udgifter maa ikke røres, og Militærudgifterne maa ikke røres. Derimod undgik det ærede Medlem Hr. N. Neergaard omhyggeligt at tale om, hvorvidt Dyrskepæremier fremdeles skal betales af Staten. Mon det ikke var noget, der passende kunde spares til Fordel for Skatteyderne? Vi fik at vide, at det, det først og fremmest kom an paa, er Nedsættelse af Indkomst- og Formueskatten, Jernbane- og Posttaksterne. I gamle Dage hed det helt anderledes, naar Venstre talte om, hvilke Skatter der gik forud i Henseende til Nedsættelse. I gamle Dage, da var Venstre ikke i Tvivl om, at det var de indirekte Skatter, der var de uretfærdige; det var de indirekte Skatter, man skulde nedsætte, hvis man kunde nedsætte Skatter.

Det hedder i Venstres Program af 1909, at Skatterne skal paalægges under Hensyn til Skatteevnen, og at de indirekte Skatter, som hviler paa almindelige Livsfornødenheder, ogsaa maa lattes yderligere eller helt bortfalde. Det var Tonen i Venstres Program af 1909, og det kommer igen senere i en Programudtalelse af Venstre, nemlig den 11. Januar 1916, i hvilken det ogsaa hedder meget smukt, at Skattebyrden maa lægges paa de stærkeste Skuldre. Men dette at lette Skattebyrden paa Indkomst- og Formueskatten er i første Linie at tage den fra de stærkeste Skuldre og lade Skattebyrden ligge paa de svageste Skuldre. Trods Programmerne af 1909 og 1916 er Venstre nu havnet ovre i denne indirekte Beskatnings Teori som den eneste ufejlbare.

Videre understreger jeg, at da det ærede Medlem her talte om, hvilke Skatter og Afgifter der bør nedsættes, nævnte han udtrykkelig forskelligt, som jeg kan være enig med ham om. Det er saaledes af mindre væsentlig Betydning, at Brændevin og Øl bliver billigere. Men der er en Række uretfærdige Afgifter paa Næringslivet, som der er meget god Grund til at søge at lette væsentligt.

Naar det ærede Medlem talte om Taks-

terne, skal jeg blot understrege, hvad der allerede er sagt af en tidligere Taler, at i saa Henseende har Regeringen jo vist Vejen. Regeringen er aldeles ikke uden Opmærksomhed overfor Ønskeligheden og Nødvendigheden af at nedsætte Taksterne. Jeg tror, at Portoen er blevet forandret et Par Gange i det sidste Aars Tid. Det sker jo nu ved den Ordning, som gennemføres fra 1. April i Henhold til, hvad der for længst er meddelt Finansudvalget. Det ærede Medlem gav nogle Anvisninger til Ministeren for offentlige Arbejder, som det radikale Venstres Ordfører har beskæftiget sig med. Jeg er enig med ham om, at det vil være rimeligt, at Ministeren for offentlige Arbejder drager sig den gode Lære i Erindring, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte, men jeg vil paa den anden Side ikke undlade at betone, at hvor meget det ærede Medlem end lokker, tror jeg ikke, der er nogen Grund til at vente, at det nuværende Ministerium skulde indlade sig i Eksperimenter, der paa ny satte Forsvarligheden i Statsadministrationens Økonomi over Styr. Jeg havde en Fornemmelse af, at det ærede Medlems Anvisninger ikke var langt fra at ville føre os ud af Forsvarligheden.

Det ærede Medlem talte ogsaa i Forbindelse med Ønskeligheden af Skattnedsættelser om det vigtige i at fremme Kapitalopsparingen. Ingen er naturligvis i og for sig uenig med ham i, at i et Samfund, der trænger til at producere, til at have produktive Virksomheder, er det nødvendigt under en eller anden Form at have Kapital til Raadighed. Men fremmes Kapitalopsparingen egentlig synderligt derved, at man letter de direkte Skatter og forhøjer de indirekte? I hvert Fald viser jo Oplysningerne om Bankers og Sparekassers Indskud, at man slet ikke skal foragte de smaa Spareres og de smaa Sparemidlers Betydning for Opsparingen i et Samfund. Men det er klart, at hvis man forøger Byrden paa de smaa Sparere saaledes, at de faar mindre at spare af, bliver der i hvert Fald ingen Fremme af Sparsommeligheden paa den Maade, og det synes jeg er det mest nærliggende, man opnaar ved at følge de Teorier, som Venstre altsaa nu sværger til.

Men unægtelig er der ved at lette Skattebyrden for de store Formuebesiddere Mulighed for, at disse kan iværksætte en noget større Sparsommelighed, navnlig naar det altsaa lykkes dem at vælge Byrden fra sig selv over paa det jævne Folk. Men det er ganske vist Principper og Teorier, som er saa fjerne som vel muligt fra al